



Vekiller ne diyor?

Risale-i Nur'a devlet tekeli getiren korsan maddeye karşı başlattığımız kampanyanın ilk aşamasında Plan ve Bütçe Komisyonunun gerek iktidara, gerekse muhalefete mensup üyelerine yönelmiştik.

Ve Türkiye'nin her tarafından telefonla, faks ve mail mesajlarıyla ulaşan tepkilerin orada makes bulunduğunu bizzat müşahede etmiştik.

Yaptığımız yayınların çok daha dikkatli bir şekilde yakından takip edilmekte olduğunu da.

Kimi AKP'li üyelerin özel görüşmelerimizde bize hak vermelerine rağmen, iktidar dayatmasına boyun eğerek verdikleri kabul oyları ile maddenin komisyondan geçmesi üzerine mücadelenin ikinci aşamasına intikal edildi.

Genel Kuruldaki oylama öncesi, Meclisteki tüm milletvekillerini uyurma seferberliği başlatıldı. Yine telefonla, faks ve mail mesajlarıyla veya doğrudan görüşmelerle ulaşılan vekillere maddeyle ilgili tepkiler iletildi ve iletiliyor.

Görevlilere "Günlerdir Meclis telefonları susmuyor" dedirten bu aktif ve yoğun kampanya vesilesiyle yaşanan diyaloglarda vekillerin tavır ve cevapları birkaç tarzda şekilleniyor.

Bunlardan, büyük çoğunluğun bakışını yansıtan biri ve ilki, "Artık Risale-i Nur koruma altına alınıyor, sadeleştirme gibi yanlışların önüne geçilecek, eserleri devlet basacak. Bu, hizmet için çok büyük bir gelişme, hamle ve fütuhât; neden karşı çıkıyorsunuz ki?" şeklinde.

Bu çerçevede konu, 17 Aralık sonrasının "popüler" gündemi olan "paralelcilerle mücadele" bağlamında atılan ve atılması da gerekli olan bir adım olarak sunuluyor, savunuluyor.

Açıkça belli ki vekiller böyle yanıltılıyor.

Dileriz, Yeni Asya camiasının ikazları, bu durumdakileri uyandırsın ve meselenin kendilerine gösterildiği gibi olmayıp, tersine ciddî sakıncalar içerdiğini görmelerine vesile olsun.

"Yeni Asya yanlış yönlendiriyor" iddiasını seslendiren bazı eski dostlar başta olmak üzere.

Bir kısım vekiller de, daha önce yazdığımız gibi, arayan okurlarımızı sorgulamaya kalkıyor; kimliklerini, ne iş yaptıklarını, memur olup olmadıklarını, hangi dernekle irtibatlı olduklarını sormak suretiyle, kendi kafalarınca, bu kampanyanın "paralelci işi ve organizasyonu" olduğunu tesbit ve ispatlamaya çalışıyor.

Bazıları ise, tıpkı sosyal medyanın malûm şirret güruhu gibi, milletvekiline, daha ötesinde medeni insana ve Müslümana yakışmayacak çok bayağı, seviyesiz, iğrenç tepkiler vererek çirkefleşiyor; ağza alınmayacak küfür ve hakaretlerle mukabele ederek iyice alçalıyor.

Böylece olay, bütün olarak, gerek toplum, gerekse siyaset açısından, yeni bir hukuk ve demokrasi sınavına, ahlâk testine

dönüşüyor.

Bakalım, bu sınavı nasıl bitireceğiz?

Yeni Akit'ten Ali İhsan Karahasanoğlu'na: Dinsizliğin kendisi fitrî değil ki "tepeden"i olsun ve Yeni Asya dinsizleştirmeye karşı da kararlı bir mücadele vermiştir. Bizim dediğimiz şu: Dinde zorlama yok. Kimseyi zorla dindar yapamazsınız. Said Nursî'nin dediği gibi, topuz kalpleri ıslah etmez; kâfiri münafık yapar. Sizin de ifade ettiğiniz, "Dindar Başbakan"ın dönemindeki ahlâkî dejenerasyon dahi "Tepeden dindarlaştırma olmaz"ın ispatı değil mi? Ve gazete yayınlamanın, TV'lere çıkmanın, risale sohbetlerinin "tepeden dindarlaştırma" ile ne ilgisi var?